

Galpert Tilda És A Férje Haifán

A férjem és én vagyunk a képen, Haifán 2000-ben. Amikor az 1980-as években elkezdődött a zsidók tömeges kivándorlása Izraelbe, mi nem akartunk elmenni. Már nem voltunk olyan fiatalok, nem ismertük a nyelvet, és ebben a korban nagyon nehéz új életet kezdeni, új barátokat szerezni. Mi nem ítéltük el az elutazókat, végül is mindenkinek magának kell döntenie. Ha a fiaink odaköltöztek volna, akkor persze velük mentünk volna. De őket sem nagyon vonzotta a gondolat.

Így hát itt maradtunk. A peresztrojkanak örültünk, hogyan is lehetett volna másként! Izraelben élt a férjem mindkét testvére, ott voltak a barátaink. A peresztrojka előtt még csak levelezni sem tudtunk velük. Mi a férjemmel elég magas beosztásban dolgoztunk. Mindketten párttagok voltunk, és számunkra a kapitalista országok állampolgáraival való levelezés nem lett volna szerencsés. A legjobb esetben is kizártak volna minket a pártból, és elbocsátottak volna a munkahelyünkről. A rokonokkal csak Magyarországon tudtunk találkozni, Kárpátalja lakói ugyanis különösebb nehézségek nélkül mehettek Magyarországra. Amikor 1987-ben találkoztunk a férjem testvéreivel Budapesten, mondtuk nekik, hogy ha a peresztrojka így folytatódik, akkor a következő évben elutazhatunk hozzájuk, Izraelbe. Ők csak nevettek, és azt mondták, hogy a Szovjetunióban ez lehetetlen. És mi egy évvel később, 1988-ban voltunk először Izraelben. Összegyűlt az egész család, és az első tósztot Gorbacsovra mondtuk, hogy ilyen lehetőséget adott számunkra. Hihetetlen volt, a csodák csodája, hogy nekünk lehetőségünk nyílt a Szovjetunióból Izraelbe utazni! Aztán még négyszer voltunk Izraelben. Izrael csodálatos ország, a lakosai hozták létre a semmiből, és büszkéek is lehetnek rá. A zsidó fiatalok nagy hazafiak. Büszkén töltik le a kötelező katonai szolgálatot, és nem próbálnak meg kibújni alóla, mint itt, nálunk. Az ottaniak becsben tartják a saját történelmüket. Kár, hogy nincs béke ezen a csodálatos földön. Isten próbára teszi a zsidókat azzal, hogy nehéz körülményeket teremt számukra, akár csak a második világháború alatt.